

آنفلوانزا

آنفلوانزا یک بیماری شایع و حاد تنفسی است که معمولاً بصورت **ناگهانی** با تب و لرز، سردرد و دردهای عضلانی آغاز میشود. این بیماری با ضعف و بی اشتها، آبریزش بینی، گلودرد و سرفه های خشک نیز همراه است.

از **عوارض آنفلوانزا** میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

- عفونتهای ثانویه باکتریایی (اوتیت مدیا، سینوزیت، پنومونی، تراکئیت باکتریال، سپسیس و ...)
- میوزیت ویروسی
- درگیری قلبی مانند میوکارдит
- انسفالوپاتی و اختلال منتشر در کارکرد مغز
- سندروم دیسترس تنفسی حاد (ARDS) و DIC

واکسیناسیون آنفلوانزا

واکسیناسیون آنفلوانزا برای گروههای هدف و **High Risk** میتواند با کاهش موارد ابتلا و موارد بستری به نتایج بسیار با ارزشی از نظر سلامت عمومی جامعه منجر گردد. همچنین با کاهش مصرف داروهای ضد ویروسی و آنتی بیوتیکها (بدلیل سوپراینفکشن ثانویه) از گسترش مقاومت های دارویی نیز جلوگیری میشود.

هرکسی که می خواهد شانس ابتلا به آنفلوانزا را کاهش دهد، می تواند واکسینه شود با این وجود گروه های پرخطر و خصوصاً کارکنان بخشهای بیمارستانی بایستی در اولویت قرار گیرند.

اپیدمی های داخل بیمارستانی آنفلوانزا شایع هستند و کنترل آنها با چالش های زیادی همراه است و انتقال بین کارکنان سلامت و بیماران و یا بالعکس براحتی امکان پذیر است.

به منظور حفاظت کادر بیمارستانها و بیماران از آنفلوانزا، واکسیناسیون کارکنان می تواند نقش محافظتی بسیار مهمی ایفا کند و به میزان زیادی موربیدیت، مورتالیته و طغیان آنفلوانزا را در بیمارستان کاهش دهد. همچنین واکسیناسیون کارکنان میتواند به کاهش موارد غیبت از کار نیز کمک نماید.

واکسنهای مورد استفاده در کشور که بصورت تزریق عضلانی مورداستفاده قرار میگیرند، جزو واکسن های غیر فعال شده میباشد. کلا واکسن آنفلوانزا جزو واکسنهای کم عارضه محسوب میشود و در اغلب موارد عوارض آن محدود به یک تب خفیف یا عوارض موضعی میباشد. هرچند گاهی ممکن است افراد سستی، سردرد و درد عضلانی خفیفی را نیز تجربه کنند ولی این واکسنها نمی توانند یک عفونت آنفلوانزای فعال را ایجاد بکنند.

برخی گروه های پرخطر نیازمند دریافت واکسن آنفلوانزا شامل:

- کارکنان بخش های بهداشت و درمان
- دانشجویان پزشکی و پیراپزشکی که در فصول سرد سال (پاییز و زمستان) وارد بخشهای بیمارستانی میشوند
- خانم های باردار که در تمام طول بارداری می توانند واکسن را دریافت کنند (بجز واکسن فلوگارد)
- کودکان زیر 5 سال خصوصا مهدکودکی (طبق توصیه انجمن طب اطفال آمریکا زیر 18 سال) و سالمندان
- مبتلایان به بیماری های مزمن قلبی یا ریوی، نقائص ایمنی، کلیوی، کبدی، خونی، دیابت، نورولوژیک یا نوروماسکولر و...
- با توجه به اینکه کودکان کمتر از 6 ماه نمیتوانند واکسن دریافت کنند، توصیه شده افرادی که از این کودکان مراقبت میکنند واکسن دریافت کنند
- شیرخواران مادرانی که واکسن آنفلوانزا را در دوره بارداری دریافت کرده اند آنتی بادی محافظت کننده را در چند ماه اول زندگی خواهند داشت. تجویز واکسن به خانمهای باردار علاوه بر محافظت خود مادر میتواند به محافظت شیرخوارش تا چند ماه اول تولد نیز کمک نماید
- همچنین بررسی ها نشان داده است که واکسیناسیون آنفلوانزا در خانمهای باردار ممکن است ریسک تولدهای پره ترم را کاهش دهد.
- واکسیناسیون آنفلوانزا سالانه و قبل از شروع فصل آنفلوانزا انجام میشود (حداقل 2 هفته برای تولید آنتی بادی وقت لازم است، گرچه توصیه میشود به محض عرضه شدن واکسن در اواخر تابستان یا اوایل پاییز واکسیناسیون صورت پذیرد).
- در صورت دریافت تاخیری واکسن (حتی در زمستان) هم تاثیر آن کم نمیشود ولی طول مدت پیشگیری ناشی از واکسن کاهش مییابد

مقدار و دوز تجویزی واکسن در سنین مختلف بصورت زیر میباشد:

- بالای 6 ماه: یک ویال بصورت عضلانی
- برای ایمن سازی اولیه کودکان زیر 9 سالی که برای اولین بار واکسن آنفلوانزا دریافت میکنند دو دوز واکسن با حداقل یک ماه فاصله توصیه شده است، این کودکان از سال بعد همان یک دوز واکسن سالانه را دریافت خواهند کرد.

انواع واکسنهای آنفلوانزای موجود در ایران: اینفلوواک هلندی، واکسی گریپ فرانسوی و فلوگارد ایرانی. باید توجه داشت که واکسن آنفلوانزای ایرانی فلوگارد برای زیر 18 سال، خانمهای باردار و شیرده توصیه نشده است.